

lovaný neopustil Československou republiku v úmyslu, aby se vyhnul trestu, že náhrada škody není při zločinu podle § 85 b) tr. z. podmínkou promlčení a že obžalovaný mimo to škodu nahradil, byť i teprve po vynešení napadeného rozsudku, jsou veškeré tyto vývody bezpředmětné a netřeba se jimi obírat.

Čís. 5526.

Otázku, či orgán vrchnosti bol oprávnený previesť určitý služebný úkon, treba riešiť len s hľadiska formálneho oprávnenia orgánu k takému úkonu a netreba skúmať, či boli aj materiálne predpoklady jeho prevedenia; táto otázka môže byť riešená len vo zvláštnom pokračovaní následkom opravného prostriedku oprávnenej strany proti pokračovaniu úradného orgánu.

Ide o upotrebenie zbrane cieľom zmarenia úradného úkonu, šľahol-li pachateľ bičom do koní, ktorých držal úradný orgán za opraty, takže kone sa daly do cvalu a úradný orgán bol týmto násilím ohrozený na zdraví.

(Rozh. zo dňa 21. februára 1936, Zm IV 365/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti K. B., obžalovanému zo zločinu násilia proti orgánu vrchnosti, zamietol zmätočnú sťažnosť obžalovaného.

D ô v o d y :

Dôvod zmätočnosti podľa § 384, č. 9 tr. p. bol neprávom uplatňovaný pre zamietnutie obhájcovho návrhu na vypočutie svedka M. B. o tom, že obchod a tovar vo V. je vlastníctvom tohoto svedka a že obžalovaný tento obchod vedie len v jeho mene. Odvolací súd správne uviedol, že ide o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie tejto veci.

Otázku, či orgán vrchnosti bol oprávnený previesť dotýčný služebný úkon, treba riešiť len s hľadiska formálneho oprávnenia orgánu k takému úkonu a netreba skúmať, či boli aj materiálne predpoklady prevedenia takého úkonu, lebo táto poslednejšia otázka môže byť riešená len vo zvláštnom pokračovaní následkom opravného prostriedku oprávnenej strany proti pokračovaniu úradného orgánu. Že berný exekútor bol v tomto prípade oprávnený previesť exekúciu proti obžalovanému, plyní zo zistenia, že berný exekútor obdržal takýto príkaz od berného úradu.

Podľa predpisov, platných pre vykonanie exekúcie cieľom vymoženía daňových nedoplatkov, majú byť u dlžníka zabavené tie veci, ktoré on má, t. j., ktoré sú v dobe zabavovania v jeho skutočnom držaní. Otázku, či takéto predmety sú vlastníctvom dlžníka, či azda tretej osoby, nemá riešiť berný vykonávateľ, ale po prípade súd na žalobu oprávnenej osoby. Ponevác berný vykonávateľ chcel v tomto prípade zabaviť veci, ktoré obžalovaný u seba mal, bol jeho úkon po práve.

Z toho, čo bolo hore uvedené, tiež plynie, že neprávom bol ďalej uplatňovaný dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p. námietkou, že berný exekútor prekročil svoju úradnú moc.

To, že berný exekútor bol povinný uviesť v zápisnici námietku obžalovaného proti prevedeniu zabavenia, nemôže tu mať významu, lebo zmařením zabavenia stalo sa bezpredmetným spísanie takýchto námietok.

Neobstojí ani ďalšia námietka, že berný vykonávateľ nemohol nútiť obžalovaného, aby dopravil zabavený tovar na iné miesto. Podľa skutkových zistení odvolacieho súdu nešlo tu o takéto nútenie obžalovaného, ktorý mohol slobodne ponechať zabavený tovar na voze k dispozícii berného vykonávateľa. To však, že kočiš O., ktorého povoz bol obžalovaným najatý, bol ochotný dopraviť tovar na príkaz berného vykonávateľa na obecný úrad, nebolo nútením obžalovaného. Že obžalovaný násilím prekázal bernému vykonávateľovi vykonanie jeho služebného úkonu a že to urobil zúmyselne, nemôže byť pochybné, hľadiac na skutkové zistenia odvolacieho súdu.

Neprávom bol ďalej uplatňovaný dôvod zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. por. námietkou, že nešlo tu o upotrebenie zbrane, lebo berný vykonávateľ mohol stáť stranou a nemusel držať kone za opraty. Keď berný vykonávateľ, chcúc zaistiť zabavenie veci a zabrániť úteku obžalovaného so zabaveným tovarom, zadržal kone a keď obžalovaný vtedy šľahal do koní bičom, takže tieto sa dali do cvalu a berný exekútor bol týmto násilím ohrozený na svojom zdraví, išlo tu bezpochybne o upotrebenie zbrane cieľom zmařenia úradného úkonu.

Čís. 5527.

Pokiaľ bola pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu skúšobná doba stanovená v medziach určených ustanovením § 3 zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n., je zmätočná sťažnosť, domáhajúca sa skrátenia skúšobnej doby, zákonom vylúčená.

Súd sa nedopustil zmätku podľa § 385, čís. 2 tr. p., uložil-li podľa § 4 zákona o podmienenom odsúdení vinníkovi, aby podľa svojich síl nahradil škodu, ktorú trestným činom spôsobil, hoci poškodenému bola škoda už treťou osobou nahradená, vinník sám je nemajetný a musí sa starať o svoju nezaopatrenú rodinu.

(Rozh. zo dňa 21. februára 1936, Zm IV 540/35.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. Š., obžalovanému z prečinu podľa § 290 tr. z., zmätočnú sťažnosť obžalovaného čiastočne odmietol a čiastočne zamietol.

D ô v o d y :

Proti usneseniu vrchného súdu podal obžalovaný zmätočnú sťažnosť, v ktorej žiada za sníženie skúšobnej doby na jeden rok a za pominutie podmienky náhrady škody podľa svojich síl, tedy zrejme zmätočnú sťažnosť podľa č. 2 § 385 tr. p.